

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Amruševa 2/II, desno (p.p. 432)

6.P-2722/2016

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu po sucu ovog Suda Miljenku Dolenc, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o.Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, OIB 85584865987, zastupan po pun. Zoranu Cvitković u OD Cvitković&Devide d.o.o. iz Zagreba, Budmanijeva 5, protiv tuženika KONSTRUKTOR d.d. u stečajju Zlatar, Kralja Petra Krešimira 25, OIB 83011454143, zast. po stečajnom upravitelju Zdravku Mitak iz Zagreba, Zelenjak 53, kojeg zastupa pun. Jaka Ćurić odvjetnica iz Zagreb, Pavla Hatza 23, radi utvrđenja osporene tražbine, u prisutnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za glavnu raspravu koja je zaključena dana 20.veljače 2018., a presuda objavljena na ročištu dana 29.ožujka 2018. u prisutnosti punomoćnika stranaka.

presud i o j e

1. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:
" Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja-stečajnog vjerovnika ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o.Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, OIB 85584865987, prema tuženiku- stečajnom dužniku KONSTRUKTOR d.d. u stečajju Zlatar, Kralja Petra Krešimira 25, OIB 83011454143, koja je prijavljena u stečajnom postupku nad tuženikom kao tražbina 2.višeg isplatnog reda u iznosu od 19.357.580,63 kn."
2. Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu od 1.060.487,50 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi su stranke dana 30. ožujka 2009. godine sklopile Ugovor o izvođenju radova na izgradnji osnovne škole sa sportskom dvoranom i bazenom u Sesevskom Kraljevcu broj N-29/08. Isto tako, stranke da su dana 06. studenog 2009.g., 03. svibnja 2010.g. i 03. prosinca 2010.g. sklopili dodatke navedenom Ugovoru.

Prema članku 6. osnovnog ugovora o izvođenju radova od 30. ožujka 2009. g., tuženik se obvezao završiti radove u roku od 6 mjeseci od dana uvođenja u posao, a najkasnije do 01. kolovoza 2009.g.

Temeljem prvog Dodatka gore navedenom ugovoru od 06. studenog 2009.g., ugovorene strane da su suglasno utvrdile kako je došlo do niza objektivnih i opravdanih

razloga za produljenje ugovorenog roka građenja, pa je stoga produljen rok završetka radova i to do 01. svibnja 2010.g.

Temeljem drugog Dodatka gore navedenom ugovoru od 03. svibnja 2010.g., ugovorne strane da su još jednom suglasno utvrdile kako je došlo do niza objektivnih i opravdanih razloga za produljenje ugovorenog roka građenja, pa da je stoga ponovno produljen rok završetka radova i to na način da je za završetak radova na školi utvrđen rok do 05. srpnja 2010.g., za završetak radova na dvorani utvrđen rok do 06. kolovoza 2010.g., a za završetak radova na bazenu utvrđen rok do 03. rujna 2010.g.

Temeljem trećeg Dodatka gore navedenom ugovoru od 03. prosinca 2010.g., ugovorne strane da su po treći put suglasno utvrdile kako je došlo do niza objektivnih i opravdanih razloga za produljenje ugovorenog roka građenja, pa je stoga ponovno produljen rok završetka svih radova i to do 01. lipnja 2011.g.

Nakon zaključenja gore navedenih dodataka ugovora, tužitelj je dana 18. srpnja 2011.g. zaprimio dopis tuženika od 12. srpnja 2011.g. kojim tuženik raskida predmetni ugovor.

Nakon što je tuženik raskinuo predmetni Ugovor o izvođenju radova na izgradnji osnovne škole sa sportskom dvoranom i bazenom u Sesevskom Kraljevcu broj N-29/09 od 30. ožujka 2009.g., tuženik da je čitavih 19 mjeseci odbijao predati predmetne objekte tužitelju.

S obzirom da tuženik nije želio predati predmetni objekt tužitelju, pred Naslovnim sudom, pod posl.br. R1-215/12 i R1-298/12, tužitelj je 13. lipnja 2012.g. i 09. kolovoza 2012.g. podnio prijedlog radi osiguranja za određivanjem privremene mjere. Navedenim prijedlozima tužitelj je predlagao Naslovnom sudu donijeti rješenje o osiguranju na način da se naloži tuženiku da preda u posjed tužitelju predmetno gradilište.

Naslovni sud je rješenjem odbacio prijedlog tužitelja od 09. kolovoza 2012.g., ali je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetu povodom žalbe tužitelja ukinuo prvostupanjsko rješenje i vratio predmet Naslovnom sudu na ponovno odlučivanje.

Tuženik je dopisom od 04. veljače 2013.g. obavijestio tužitelja kako je u postupku predstečajne nagodbe. Istim dopisom, obavijestio je kako nije u mogućnosti održavati hladni pogon gradilišta i izrazio je spremnost predati predmetno gradilište.

Dana 6. veljače 2013.g. stranke su održale sastanak i na istom su se dogovorili o primopredaji predmetnog objekta 20. veljače 2013.g.

Stranke da su konačno na 11. ožujka 2013.g. potpisale zapisnik o primopredaji izvedenih građevinsko-obrtničkih i instalaterskih radova, neugrađenih materijala i opreme i projektno-tehničke dokumentacije za izgradnju osnovne škole, sportske dvorane i bazena u Sesevskom Kraljevcu, te su istog dana stranke izvršile i primopredaju predmetnih objekata.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-1087/12 od 27. rujna 2013.g. otvoren je stečajni postupak nad tuženikom.

Dana 31. listopada 2013.g., tužitelj je u stečajnom postupku kao stečajni vjerovnik prijavio svoju tražbinu u ukupnom iznosu od 19.357.580,63 kn nad tuženikom kao stečajnim dužnikom, koja tražbina je predmet postupka pod gornjim brojem.

Temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu od 16. lipnja 2016.g. poslovni broj St-1087/12, tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika je u cijelosti osporena, a tužitelj je upućen osnovanost svoje tražbine utvrditi u parničnom postupku.

S obzirom na navedeno, tužitelj ističe kako je tražbina naknade štete osnovana te proistječe iz Ugovoru o zakupu poslovnih objekata za potrebe Osnovne škole Sesevski

Kraljevac PŠ Mladena Halapeka BB u Sesevskom Kraljevcu broj: D-229/2009., kao ovršne isprave.

Sukladno članku 23. Ovršnog zakona, ovršne isprave jesu ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava.

Prema članku 54. stavku 1. Zakona o javnom bilježništvu: "Javnobilježnički akt je ovršna isprava ako je u njemu utvrđena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi i ako sadrži izjavu obveznika o tome da se na temelju tog akta može radi ostvarenja dužne činidbe, nakon dospelosti obveze, neposredno provesti prisilna ovrha."

Stavak 6. istog članka 54. Zakona o javnom bilježništvu propisuje: "Isti učinak kao i isprava iz stavka 1. ovog članka ima i privatna isprava koju je javni bilježnik potvrdio(solemnizirao). Ako privatna isprava ne sadrži izjavu obveznika iz stavka 1. ovog članka ili je nejasna, takvu izjavu na zahtjev obveznika, u nastavku teksta privatne isprave, ispod koje će obveznik staviti svoj potpis, a prije solemnizacije, može unijeti i javni bilježnik."

"U slučajevima iz stavka 1., 3. i 6. ovoga članka javni će bilježnik, na zahtjev stranke, sam staviti na ispravu potvrdu o njenoj ovršnosti", normira stavak 7. istog članka 54. Zakona o javnom bilježništvu. Naime, predmetna tražbina na ime neplaćenih zakupnina proistječe iz navedenog Ugovora o zakupu, privatne isprave solemnizirane od strane javnog bilježnika Stjepana Šaškora iz Zagreba pod brojem OV-9260/10 dana 30. srpnja 2010.g., te samim time ima snagu ovršnog javnobilježničkog akta, a isto određuje i članak 10. i 11. istog Ugovora.

Navodi da s obzirom da je tuženik bez valjanog razloga onemogućavao tužitelja da stupi u posjed predmetne nekretnine i to u razdoblju od 18 mjeseci, pokušavajući ucijeniti tužitelja i ostvariti nezakonitu materijalnu korist, tužitelj da je za isto razdoblje trpio ogromnu štetu s osnova nenaplaćenih zakupnina od zakupnika Grada Zagreba, odnosno Osnovne škole Sesevski Kraljevec.

Prema članku 2. navedenog Ugovora o zakupu, zakupodavac se obvezuje poslovne objekte predati zakupniku odnosno korisniku najkasnije do 31. kolovoza 2011.g.

U članku 5. Ugovora o zakupu da je određeno da će se konačni iznos mjesečne zakupnine utvrditi aneksom ugovora, po okončanom obračunu troškova izgradnje poslovnih objekata.

Članak 7. Ugovora o zakupu određuje da se prvo plaćanje zakupnine započinje nakon potpisa ovog Ugovora, kada se obračunava iznos zakupnine od 01. rujna 2011.g. do potpisa ovog Ugovora.

Međutim, tužitelj kao zakupodavac predmetnih prostora da nije mogao naplatiti ugovorene iznose zakupnine od zakupnika za period u kojem je iste nezakonito i bez ikakvog pravnog osnova držao tuženik u svojem posjedu te ih odbijao predati tužitelju.

Ističe da prema Ugovoru o izvođenju radova sklopljenom između parničnikih stranaka od 30. ožujka 2009.g., kao rok završetka radova je određen najkasnije 01. kolovoza 2009.g. Prema zaključenim dodacima istog Ugovora, rok je konstantno produživan, čak tri puta, te da je bilo logično i za očekivati da će tuženik napokon radove u naknadnim rokovima izvršiti, da tužitelj može raspolagati predmetnim objektima.

Tužitelj da je taj koji je trebao zaračunati tuženiku ugovornu kaznu zbog zakašnjenja i nedovršetka ugovorenih radova u ugovorenom roku, tako i zbog neispunjenja obveza tuženika, odnosno neurednog ispunjenja istih, a bilo kakvo opravdanje zadržavanja objekata od strane tuženika u potpunosti da je neosnovano, budući da je za nezavršetak ugovorenih radova u roku isključivo odgovoran tuženik, koji zbog vlastite nesposobnosti i

očitog precjenjivanja vlastitih mogućnosti nije mogao izvršiti ugovoreno te da je zato i raskinuo predmetni Ugovor o izvođenju radova dana 12. srpnja 2011.g.

Navodi da tuženik ne samo da nije izvršio svoje ugovorene obveze prema tužitelju, već da po raskidu predmetnog Ugovora o izvođenju radova nije izvršio povrat predmetnih prostora tužitelju te je iste neosnovano zadržao, zbog čega da je tužitelju nanio ogromnu štetu.

Tuženik da je bez razloga i bez ikakve pravne osnove, sprječavao tužitelja da stupi u posjed predmetne nekretnine od 12. srpnja 2011.g. pa sve do 11. ožujka 2013.g.

Za navedeno razdoblje od 18 mjeseci tužitelj da trpi veliku štetu u vidu nenaplaćenih zakupnina u iznosu od 17.869.921,87 kuna prema Ugovoru o zakupnu poslovnih objekata za potrebe Osnovne škole Sesevetski Kraljevec, zaključenog između tužitelja i Grada Zagreba dana 30. srpnja 2010. godine, na određeno vrijeme od 12 godina (članak 7. Ugovora), dok su nakon isteka zakupodavnog odnosa i urednog podmirenja svih međusobnih obveza stranke ugovorile da predmetni poslovni objekti postaju vlasništvo zakupnika Grada Zagreba (članak 20. Ugovora).

Člankom 5. navedenog Ugovora, stranke su ugovorile mjesečnu zakupninu od 794.218,75 kuna uvećano za pripadajući iznos poreza na dodanu vrijednost, dok je iznos štete u iznosu od 17.869.921,87 kuna tužitelj dobio množenjem cijene zakupnine (794.218,75 kn) sa brojem mjeseci (18) te uvećanjem navedenog iznosa pripadajućim iznosom poreza na dodatnu vrijednost.

Temeljem navedenog, tužitelj je kao stečajni vjerovnik prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku nad tuženikom kao stečajnim dužnikom u iznosu od 17.869.921,87 kn, na ime glavnice te iznos od 1.487.658,76 kn na ime kamata na navedenu glavicu obračunatih od dospijeca svakog pojedinog iznosa zakupnine do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, odnosno ukupan iznos od 19.357.580,63 kn.

Predlaže stoga donošenje presude kojom se utvrđuje osnovanim tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika, 2 višeg isplatnog reda u iznosu od 19.357.580,63 kn.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, te se osporava način izračuna visine štete.

Tuženik prvenstveno ističe da u konkretnoj pravnoj stvari nisu ispunjene pretpostavke za nastanak odgovornosti za štetu. Pretpostavke za nastanak odgovornosti za štetu su:

1. postojanje štetnika
2. postojanje oštećenika
3. protupravna radnja štetnika
4. šteta

5. uzročna veza između protupravne radnje štetnika i štete kao posljedice te radnje

Iz navedenog proizlazi da su pretpostavke za odgovornost za štetu da je odgovorna osoba (štetnik) počinila protupravnu radnju kojom je nastala šteta osobi (oštećeniku) koja traži popravak te štete u konkretnom slučaju izmakle koristi, i da postoji uzročna veza između radnje i štete kao posljedica.

Sve navedene pretpostavke se moraju kumulativno ispuniti da bi postojala odgovornost za štetu. Tuženik je mišljenja da, bar ne kumulativno, nisu ispunjene pretpostavke za nastanak odgovornosti za štetu.

Stoga tuženik osporava osnov tužbe, visinu tužbenog zahtjeva i uzročnopsljedičnu vezu između navodno štetnog događaja i pretrpljene štete.

Tuženik poriče da bi bio odgovoran za bilo kakvu štetu koja je navodno nastala tužitelju jer u radnjama tuženika nema elemenata protupravnosti.

Upravo suprotno, tuženik ističe prigovor isključive odgovornosti tužitelja za navedeni događaj koji je jedini postupao protupravno, a kako je to utvrđeno pravomoćnim i ovršnim rješenjem Naslova broj R1-488/12 od 12.03.2013.g.

Naime, svi zastoji i proboji ugovorenih rokova da su isključivo posljedica tužiteljevog postupanja i nepridržavanja ugovornih odredbi.

Tuženik ističe da je upravo tužitelj kriv za tuženikov jednostrani raskid Ugovora o građenju broj N-29/09 od 30.09.2009.g., te Dodatka 1. od 06.11.2009.g., Dodatka 2. od 23.05.2010.g. kao i Dodatka 3. od 03.12.2010.g. kojim je kao rok dovršetka predmetnih radova ugovoren dan 01.06.2011.g.

Ovo stoga jer da tužitelj nije, ili makar ne na vrijeme, izvršavao svoje ugovorne obveze, odnosno nepravovremeno je dostavljao te konstantno mijenjao projektnu dokumentaciju, uslijed čega je došlo do mnogobrojnih zastoja na gradilištu pa posljedično i do povećanja troškova građenja. Tužitelj da je tako između ostalog:

- kasnio sa uvođenjem tuženika u posao;
- nije dostavio ili nije na vrijeme dostavljao potpunu izvedbenu dokumentaciju;
- značajno mijenjao projekte strojarstva i elektroinstalacije škole, dvorane i bazena;
- kontinuirano mijenjao i dopunjavao projekte konstrukcije, arhitekture, hidroizolacije, strojarstva i elektroizolacije škole, dvorane i bazena;
- izmijenio projektno rješenje ventilirane fasade škole;
- vršio izmjene projekta uređenja vanjskih terena;
- dostavljao projekte i projektna rješenja, sa nedostacima na koje je tužitelj upozoravao;
- mijenjao glavne projekte, a da nije ishodio potvrde za izmjenu i dopunu glavnog projekta;
- kasnio sa dostavom odobrenja za naknadne radove kao i sa dostavom ovjerene dokumentacije za izvedene radioničke radove i sl.

Isto tako, tužitelj da je konstantno, protivno čl. 9 Ugovora o građenju broj 29/09 od 30.09.2009. kasnio sa plaćanjima po privremenim situacijama pa se tako znalo sa plaćanjima kasniti i po šest (6) mjeseci, čime je onemogućio tuženika da bude financijski uredan u izvršavanju obveza prema svojim zaposlenicima i podizvođačima – kooperantima.

Takvo neuredno izvršavanje ugovornih obveza od strane tužitelja da je dovelo kod tuženika do problema sa plaćanjem, a što je u konačnosti dovelo do stečaja tuženika.

U odnosu na priloženi Ugovor o zakupu poslovnih objekata za potrebe osnovne škole Sesevski Kraljevec PŠ Mladena Halapeka bb u Sesevskom Kraljevcu broj D-229/09 od 30.07.2010.g., kojim se Zagrebački holding d.o.o. obvezao Gradu Zagrebu sa danom 31.08.2011.g. dati u zakup poslovne objekte koji su predmet ovog spora, te koji bi sada trebala poslužiti kao osnova temeljem koje bi se obračunala visina tužitelju navodno prouzročene štete, tuženik ističe da s time u svezi predlaže da se cijeni činjenica da je Grad Zagreb kao osnivač Zagrebačkog holdinga d.o.o. i da je kao takav znao i morao znati za propuste Zagrebačkog holdinga prilikom (ne) izvršavanja Ugovora o građenju broj N-29/09.

Budući da iz iznijetog proizlazi da za zakašnjenja u izvođenju radova tuženik nije odgovoran, to u konkretnom slučaju nedostaje protupravnost, ali i uzročna veza između protupravne radnje štetnika i štete kao posljedice te radnje, a koje zakonske pretpostavke se moraju kumulativno sa ostalim pretpostavkama ostvariti da bi tuženik bio odgovoran za predmetnu štetu.

Stoga se navodi da tužitelju postupanjem tuženika, odnosno njegovim jednostranim raskidom Ugovora o građenju broj N-29/09, nije nastala nikakva šteta.

Isto tako navodi da je tuženik u nekoliko navrata usmeno te pisano pozivao tužitelja na preuzimanje predmetnog objekta, no tužitelj da je odbijao preuzeti objekt uvjetujući primopredaju sastavljanjem primopredajnog zapisnika, u koji bi se unio sadržaj na koji tuženik nije mogao pristati, odnosno tužitelj nije htio preuzeti predmetni objekt bez da tuženik dostavi atestnu i drugu dokumentaciju na kojoj je neosnovano inzistirao tužitelj, zbog čega je tuženik pretrpio milijunsku štetu, plaćanjem čuvanja objekata, najma opreme i gradilišta. Tuženik da nije mogao ishoditi atestnu dokumentaciju iz razloga što nije bio u mogućnosti podmiriti financijske obveze prema svojim kooperantima, a sve iz razloga što tužitelj nije bio uredan u izvršavanju svojih ugovornih obveza. Time da je došlo do lančanog slijeda. Tako da je tako sukladno dopisu od 04.02.2013. g., a zaprimljen od strane tužitelja 05.02.2013.g., tužitelj predložio primopredaju objekata dana 20.02.2013.g., no preuzimanje objekta od strane tužitelja da je prolongirano za dan 11.03.2013.g. kada je i preuzet.

Tuženik navodi da je relevantno za predmetni postupak slijedeće:

- tužitelj da je učestalo mijenjao projekt i nije u primjerenom roku dostavljao potrebnu dokumentaciju i odobrenja i da nije u dospelju podmirivao novčane obveze prema tuženiku
- zbog gore navedenog tuženik da nije bio u mogućnosti podmirivati svoje obveze prema svojim izvođačima i pratiti projektne rokove
- tuženik da je zbog krivnje tužitelja bio prisiljen raskinuti predmetni ugovor
- tuženik da nije odmah po raskidu ugovora predao posjed predmetnog objekta obzirom da je tijekom pregovora oko predaje posjeda tužitelj taj koji je uvjetovao primopredaju dostavom dokumentacije koju tuženik zbog tužiteljevog neispunjenja obveze nije mogao pribaviti

Stoga tuženik naglašava kako isti nije postupao protupravno, kako tužitelju nije nastala nikakva šteta, a podredno, ukoliko je ista nastala, štetu nije prouzročio tuženik, nego je za nastanak iste kriv jedino i isključivo sam tužitelj.

Isti čie da neosnovano tužitelj računa štetu od dana raskida Ugovora o izvođenju radova – 12.07.2011. pa do dana izvršene primopredaje tj. do 20.02.2013.

Tužitelj da je Ugovor o zakupu br. D-229/2009 sklopio u srpnju 2010. i kao datum obveze predaje objekta t. škole, zatvorenog bazena i športske dvorane odredio najkasnije 31.08.2011., a u čl. 7 Ugovora odredio da zakup počinje teći od 01.09.2011. (odnosno nakon što su objekti predani zakupoprimecu).

Obzirom na to da je tuženik upozoravao tužitelja na zastoje u dovršetku projekta koji da su posljedica isključivo njegovog neispunjavanja ugovornih obveza, tužitelj da je i prije raskida ugovora znao i bio upoznat sa činjenicom da predmetni objekt ne bi mogao biti dovršen do rujna 2011. sve i da nije došlo do raskida ugovora, kao što je to znao i u vrijeme sklapanja Ugovora o zakupu. Isti ne bi mogao biti dovršen do rujna 2011., sve i da je došlo do primopredaje posjeda u srpnju 2011., a koja primopredaje je izostala uslijed odbijanja tužitelja da primi predmetni objekt u posjed.

Također, tužitelj ne navodi da je predmetna škola puštena u uporabu tek 2014.g., dok su zatvoreni bazen i sportska dvorana otvoreni tek u rujnu 2016.g., a što je čak jedna, odnosno tri godine nakon izvršene primopredaje između parničnih stranaka.

Stoga tužitelj ni na koji način ne može teretiti tuženika za naknadu izgubljene zakupnine, kada ni po redovnom tijeku stvari, zbog svojih propusta, tužitelja ne bi mogla biti predana sva tri objekta do 01.09.2011., a pogotovo ako se uzme u obzir da su bazeni i

športska dvorana predani tek 2016.g. (što govori o činjenici da tužitelj i drugim izvođačima nije uredno podmirivao preuzete obveze).

O svemu navedenom saznanja je imao i Grad Zagreb kao osnivač Zagrebačkog Holdinga, ugovorna strana Ugovora o zakupu i kao pokretač navedenih projekata.

Mjesečna zakupnina od 794.218,75 kn ugovorena je za istodobnu predaju i korištenje sva tri objekta.

Slijedom navedenoga, razvidno je da tužitelj neosnovano potražuje iznos štete od 19.357.580,63 kn.

Tijekom postupka provedeni su slijedeći dokazi:

-saslušanjem svjedoka:

- Tomislava Bilića (list 150,151 spisa),
- Renate Šoprek (list 151,152,153 spisa),
- Mladena Krnjakovića (list 153,154,155 spisa),
- Gorana Rukavinu (list 158,159 spisa),
- Alojza Vrbata (list 159,160 spisa),
- Zorana Zebe (list 161,162 spisa),
- Zdravka Valeca (list 284,285,286 spisa),

-vještačenje po vještaku za financije i računovodstvo dipl.oec. Zdravku Brestovcu, nalaz kojega prileži spisu (list 225-272 spisa), te saslušao vještaka,

-izvršio uvid u spise ovoga suda posl.br. R1-299/11, R1-298/11, R1-301/11, R1-320/11 i R1-488/12

-izvršio uvid u isprave koje prileže spisu i to:

- ugovor o izvođenju radova na izgradnji osnovne škole sa športskom dvoranom i bazenom u Sesevskom Kraljevcu br. N-29/09 (list 78-86 spisa)
- dodatke ugovoru od 6.11.2009., 3.5.2010., 3.12.2010.(sve list 88-93 spisa),
- dopis tužitelja tuženiku od 12.7.2011. (list 94 spisa),
- dopis tužitelja od 4.02.2013. i 7.02.2013. (list 10 i 11 spisa),
- ugovor o zakupu poslovnih objekata za potrebe osnovne škole u Sesevskom Kraljevcu (list 12-18 spisa),
- zapisnik o primopredaji izvedenih građevinsko-obrtnički i instalaterskih radova od 11.03.2013. (list 23-26 spisa),
- ugovor tužitelja i Rescom d.o.o. od 4.5.2009. (list 95-98 spisa) i Sangrad d.o.o. od 1.02.2011.g. (list 101-103 spisa),
- dopise tuženika tužitelju (list 111-132 spisa),
- prijavu tražbine (list 139-142 spisa),
- rješenje St-1087/12 od 16.6.2016. o osporavanju tražbina (list 50,51 spisa).

Ocjenom tako provedenih dokaza temeljem odredbe čl.8.Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 dalje u tekstu: ZPP) sud nalazi da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Nesporno je između stranaka da se tužitelj sa prednikom tuženika Konstruktor d.d. iz Zlatara nalazio u ugovornom odnosu temeljem Ugovora o izvođenju radova na izgradnji osnovne škole sa sportskom dvoranom i bazenom u Sesevskom Kraljevcu br.N29/09 od 30.3.2009. temeljem kojega je Konstruktor d.d. prema čl.6.trebao izvršiti radove u roku od 6 mjeseci od dana uvođenja u posao, a najkasnije do 01.kolovoza 2009.g.

Isti rokovi produžavani su dodacima navedenom ugovoru od dana 6.studenog 2009g., 3.svibnja 2010.g. i 03.prosinca 2010.god., a sklopljenih zbog niza navedenih razloga u istima koji su bili uzrokom za produljenje ugovorenog roka završetka radova do 1.lipnja 2011.godine.

Razlozi za produženje roka dovršetka radova stranke su same ocijenile kao objektivne i opravdane.

Nesporno je također da je Konstruktor d.d. dopisom od 12.srpnja 2011.god. upućenog tužitelju raskinuo predmetni ugovor.

Nesporno je i to, a sud je i izvršio uvid u zapisnik od 11.ožujka 2013.god., da su tog datuma stranke izvršile primopredaju izvedenih predmetnih radova i opreme kao i projektno tehničke dokumentacije za predmetne objekte, a po prekidu ugovora.

Sporan je razlog koji je doveo do prekida ugovora i prestanka obavljanja radova na predmetnim objektima, te time i osnov i visina štete koju je tužitelj prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom s osnova ugovora o zakupu za potrebe osnovne škole u Sesevskom Kraljevcu u iznosu od 19.575.730,05 kn i to glavnice u iznosu od 17.849.921,87 kn i kamate u iznosu od 1.487.658,76 kn.

Obzirom na spornu visinu tražbine sud je proveo dokaz vještačenjem te je utvrdio provedenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dipl.oec. Zdravku Brestovcu da visina naknade štete za nerealizirane zakupnine za 18 mjeseci iznosi 14.295.937,50 kn bez obračunatog PDV-a, a sa obračunatim PDV-om ista bi iznosila 17.774.615,63 kn.

Ugovorena mjesečna zakupnina koju bi tužitelj ugovarao sa Gradom Zagrebom kao zakupodavcem dana 30.7.2010.god., sa početkom od 1.9.2011.god. iznosi 794.218,75 kn bez PDV-a. Ugovor je trajao 18 mjeseci zaključno sa veljačom 2013.god.

Po mišljenju vještaka kod naknade štete nema isporuke, te stoga i nema obračuna PDV-a.

Iz iskaza saslušanih svjedoka sud je utvrdio slijedeće:

Svjedok Tomislav Bilić, a koji nema neposrednih saznanja o predmetu spora obzirom se kod tužitelja zaposlio nakon raskida ugovora, smatra da je tužitelj sve isplatio tuženiku do raskida ugovora no da prednik tuženika nije predao svu dokumentaciju gradilišta.

Tek kada je tužitelj angažirao novog izvođača radi dovršetka radova na predmetnim objektima da je prednik tuženika Konstruktor d.d. predao dokumentaciju gradilišta.

Ističe da je Konstruktor d.d. snasao troškove održavanja gradilišta.

Svjedok Renata Šoprek, a koja je zaposlena kod tužitelja, te je u vrijeme ugovaranja i izvođenja predmetnih radova bila zadužena za koordiniranje tima iza izvođenje radova i to administrativne poslove, ističe da je bio osnovnim ugovorom predviđen prekratki rok dovršetka radova, te da je stoga istim aneksima produživan.

Ističe da je projektna dokumentacija predana Konstruktoru d.d., te da su vršene izmjene projekta, no smo u dijelu konstrukcije fasade.

Ti radovi da nisu niti započeti.

Konstruktor d.d. da nije htio predati objekt tužitelju nakon raskida ugovora uvjetujući to sklapanjem izvansudske nagodbe u iznosu od 17 milijuna kuna. Taj iznos da je opravdao naknadom štete za zastoj u radovima i troškovima gradilišta.

Navodi da je tužitelj sve plaćao po ispostavljenim privremenim situacijama do prekida radova, a Konstruktor d.d. da nije predao tužitelju atestnu dokumentaciju i ostalu građevinsku dokumentaciju.

Tužitelj da je u više navrata tražio od Konstruktor d.d. predaju objekta.

Naknadno izjavljuje da je buio kašnjenja u plaćanju Konstruktoru d.d. no da to nije bio razlog kašnjenja sa dovršetkom radova od strane izvođača.

Svjedok Mladen Krajaković-zaposlenik tužitelja navodi da se u predmetni projekt uključio tek u siječnju 2011.god. kada je imenovan direktorom službe za upravljanje projektima tužitelja.

Tada da je predmetni projekt izgradnje škole sa pripadajućim objektima bio u fazi mirovanja.

Tužitelj da nije htio produžiti rok izgradnje objekta po zahtjevu izvođača jer da izvođač nije pristao na davanje bankovne garancije koji je bio uvjet tužitelja.

Ističe da je tad izvođač bio u financijskim problemima te da nije plaćao svojim kooperantima.

Na niz sastanaka sa izvođačem da je sudjelovao, a na kojima da je tužitelj zahtijevao predaju gradilišta, a tuženik tražio 17 milijuna kuna čime je uvjetovao predaju gradilišta.

Ne spori da je Konstruktor d.d. plaćao tzv. hladni pogon gradilišta nakon raskida ugovora, a do primopredaje, te da je tuženik imao čuvare gradilišta, ekipu na gradilištu i crpke za vodu.

Navodi da sam objekt nije bio konzerviran od strane izvođača po raskidu ugovora, a po primopredaji objekta da je izvođač predao samo dio građevinske dokumentacije, no ne i atestnu dokumentaciju.

Svjedok Goran Rukavina, koji je bio nadzorni inženjer imenovan od strane tužitelja na predmetnom objektu, te na istome kao takav bio od 2009.g. do konca 2011.godine, navodi da su se na gradilištu održavale koordinacije- sastanci na tjednom a nekad i na dnevnom nivou.

Ističe da su postojali problemi sa dostavom projektne dokumentacije i to za zaštitu građevinske jame, a vršile su se i izmjene projekta te je postojalo i niz drugih nedostataka projekta, a što da je uzrokovalo produženje roka građenja za 2 ili 3 mjeseca.

On da je obavještavao tužitelja o tim problemima i razlozima kašnjenja sa izvedbom.

Ističe da je kopiju građevinske knjige i dnevnika, a koje su bile kod njega, predao tužitelju.

Svjedok Alojz Vrbat koji je bio šef gradilišta, a imenovan od strane izvođača Konstruktor d.d. u periodu 2009. do prekida radova 2011.god., navodi da je na gradilištu uočeno niz problema vezanih uz nedostatke i pogreške u projektima.

Tako da nisu predviđene projektima oprema skloništa, energetske kabele koji je prolazio kroz gradilište, te je došlo i do samih izmjena projekata u tijeku izvođenja radova od strane tužitelja što da je uzrokovalo produženje radova. Radi se o neuobičajenim promjenama projektne dokumentacije.

Sastanci da su bili na gradilištu na tjednoj bazi.

Ističe da je zbog neplaćanja od strane tužitelja ispostavljenih privremenih situacija došlo do prekida sa izvođenjem radova u srpnju 2011.god.

Kasnilo se sa plaćanjem preko ugovorenih rokova od 90 dana, tako da izvođač nije mogao nabavljati materijal i plaćati dobavljače i kooperante, pa da je to razlog za prekid radove.

Izvođač da je održavao gradilište do primopredaje.

Svjedok Zoran Zeba, koji je bio predsjednik uprave Konstruktor d.d. do mjesec dana do raskida ugovora u ljeto 2011.g., ističe da je od početka izvođenja radova došlo do problema zbog toga što tužitelj nije dostavio izvedbeni projekt uz glavni projekt, već da je isti rađen sukcesivno.

Glavni projekt da je mijenjan i to glede elektroinstalaterskih i strojarskih radova što sve da je dovelo do kašnjenja radova.

Ističe da je zbog izmjene obima glavnog projekta bilo potrebno ishoditi novu građevinsku dozvolu.

Tužitelj da je kasnio sa plaćanjem privremenih situacija i to 30 do 60 dana nakon ugovorenih 90 dana od ispostavljene situacije što sve da je uzrokovalo raskid ugovora kojega je izjavio novi direktor.

Nakon raskida ugovora izvođač da je nastavio čuvati gradilište do primopredaje.

~~Tužitelj da je kasnio sa primopredajom jer da nije mogao preuzeti gradilište.~~

Ističe da izvođač nije htio predati atestnu dokumentaciju dok se ne izradi okončani obračun.

Svjedok Zdravko Valec, a koji je bio vlasnik Konstruktor d.d. te direktor od 6.mj. 2011.g. također ističe probleme u projektnoj dokumentaciji i plaćanjem od strane tužitelja, a što da je uzrokovalo raskid ugovora.

Navodi da se neplaćanje odnosilo i na znatne vantroškovničke radove.

Objekt da je nakon raskida bio zaštićen ogradom i čuvan, te je postojala na gradilištu i crpka za vodu.

Konstruktor d.d. da je zbog neplaćanja od strane tužitelja bio u blokadi te stoga i završio u stečaju.

Do primopredaje gradilišta da se čekalo zbog tužitelja.

Uvidom u priklopljene spise ovoga suda posl.broj R1-488/12 utvrdio je sud da je rješenjem od 12.3.2013.god. odbijen prijedlog tužitelja kao predlagatelja osiguranja privremenom mjerom osiguranja predajom u posjed predmetnih objekata.

Iz obrazloženja navedenog rješenja proizlazi da predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim da je protivnik osiguranja svojim postupanjem onemogućio primopredaju spornog gradilišta (predmetnog gradilišta), jer da iz stanja spisa proizlazi kako upravo na predlagatelju osiguranja leži odgovornost za stanje posjeda na predmetnoj nekretnini.

Uvidom u spis ovoga suda R1-300/11 u kojem je vršeno osiguranje dokaza očevidom i vještačenjem radi utvrđivanja stanja na objektu predmetne osnovne škole u Sesevskom Kraljevcu sa pripadajućim objektima, a vještačenje je rađeno po Tehničkom Veleučilištu u Zagrebu 8.02.2012.god., utvrdio je sud da iz zaključka navedenog nalaza proizlazi da je vještak našao da su tijekom gradnje mijenjana projektna rješenja dok je izvedbena dokumentacija dostavljana izvoditelju sukcesivno i u segmentima, a što da je utvrđeno uvidom u građevinsku dokumentaciju.

To da je rezultiralo mnogobrojnim problemima na gradilištu.

Izvoditelj da je odmah tijekom započinjanja radova naišao na problematiku nepredviđenih gradilišnih okolnosti i nepotpune izvedbene dokumentacije, a što da je utvrđeno upisom u građevinski dnevnik i zapisnike sa gradilišnih koordinacija i ostalih zapisnika.

Najveće promjene da su se dogodile izmjenom projekta strojarskih i elektroinstalacija što da je dovelo do promjene u građevinskom dijelu projekta.

Stoga je mišljenje vještaka da je potrebno izvršiti i dopunu građevinske dozvole.

Iz spisa R1-320/11 vođenog u izvanparničnom postupku osiguranja dokaza u ožujku 2012.god. na okolnost postojanja nedostataka i utvrđivanju trenutnog stanja na predmetnim objektima škole i pratećim objektima, a rađeno po vještaku dipl.ing. Mirku Kožulju, utvrdio je sud uvidom u nalaz vještaka da su predmetni objekti u vrijeme prekida izvođenja radova bili dovršeni do 85% ugovorenih radova, da su na nivou projektom tražene

kvalitete bez vidljivih nedostataka uzrokovanih samom izgradnjom, a šteta da je nastala na objektima uslijed utjecaja atmosferilija.

Ostali priklopljeni spisi R1-299/11 i 301/11 ne odnose se na predmetne objekte.

Iz dopisa putem elektronske pošte koje je prednik tuženika upućivao tužitelju, konkretno Alojz Vrbat voditelj gradnje na predmetnom gradilištu sud je utvrdio da su doista na predmetnom gradilištu postojali brojni problemi na koje je upozoravao tuženik tužitelja, a koji su doveli do kašnjenja sa izvođenjem radova i to od postojanja nepredviđenih radova od 13.10.2009. do problema sa neplaćanja od strane tužitelja (17.3.2010.g.) glede tužitelj obavještava da kasni sa plaćanjem situacije u iznosu od 9.067.452,56 kn. poziva na plaćanje prema dopisu od 17.3.2010.g. te gosp. Vrbat upozorava tužitelja na lančanu reakciju zbog neplaćanja jer da zbog toga tuženik nije u mogućnosti platiti podizvođačima te platiti naručenu opremu.

Osim neplaćanja dopisima od 6.5.2010.g. i 30.7.2010. gosp. Vrbat kao i gosp. Zeba upozoravaju tužitelja i na niz vanstroškovničkih radova i to izvedbenu projektnu dokumentaciju vanjskog uređaja a što sve utječe na dinamiku izvođenja radova i povećava vrijednost ugovorenih radova.

Dopisi iz 2011.god. također upućuju na kašnjenje sa isplatom situacija, nedostatak odobrenja tužitelja za izvođenjem radova i nedostatak ovjerene radioničke dokumentacije (poruke 19.1.2011., 29.01.2011.g. i 22.02.2011.).

Zbog svih tih razloga 12.7.2011.g. direktor prednika tuženika gosp. Valec traži raskid ugovora tj. zbog neispunjavanja ugovornih obveza glede plaćanja, ne pravovremene dostave i izmjene projektne dokumentacije.

Stoga sud nalazi da u predmetnom sporu naknade štete za koju tužitelj nalazi da ju je pretrpio i to krivnjom tuženikova prednika, sud nalazi da ne postoje pretpostavke odgovornosti prednika tuženika za naknadu štete predviđeni odredbama čl.1045.i dalje Zakona obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11 dalje ZOO).

Pretpostavka odgovornosti za štetu su osim subjekata odgovornosti za štetu i same štete i postojanja štetne radnje štetnika, uzročne veze između štetne radnje i štete te protupravnost.

Sud nalazi da na predniku tuženika Konstruktor d.d. ne postoji odgovornost za štetu obzirom da nalazi da na istome ne predleži krivnja za raskid ugovora.

Iz svih naprijed provedenih dokaza i to iskaza saslušanih svjedoka Zorana Zebe, Alojza Vrbata, Zdravka Valec, priloženih isprava i dopisa sud je utvrdio da je upravo tužitelj taj koji je svojim radnjama doprinio tome da izvođenje projekta izgradnje predmetne škole sa pripadajućim objektima ne bude dovršeno u predviđenim rokovima. To stoga što je sud utvrdio da tužitelj nije na vrijeme predao izvođaču izvedbene projekte, mijenjao je glavni projekt, kasnio je sa plaćanjima ispostavljenih privremenih situacija u tolikom obimu da je to onemogućio izvođača u plaćanju podizvođača i nabavi opreme.

Također je sud utvrdio da je zbog zahtjevnih procjena bilo čak potrebno ishoditi novu građevinsku dozvolu.

Zbog zastoja na gradilištu, a zbog čega je po mišljenju suda došlo pretežito radnjama tužitelja, a prvenstveno neurednim plaćanjem, izvođač je došao u financijske poteškoće, a što je rezultiralo konačno stečajem istoga.

Stoga sud nalazi da ne postoji štetna radnja izvođača pa niti protupravnosti i krivnje izvođača za raskid ugovora.

Posebno ne postoji odgovornost izvođača za neodgovorno otezanje sa primopredajom objekta i dokumentacije, obzirom je sud utvrdio iz iskaza svjedoka Gorana Rukavine, nadzornog inženjera postavljenog od strane tužitelja, da je on sam predao

tužitelju građevinsku knjigu i građevinski dnevnik koje je posjedovao, a izvođač je, što je sud utvrdio iz iskaza saslušanih svjedoka i priloženih računa o nabavi opreme za to, zaštitio gradilište po raskidu ugovora, te ga predao tužitelju kada je tužitelj za to bio spreman.

Da tužitelj i nije bio u mogućnosti odmah po raskidu ugovora preuzeti gradilište proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka, a koji prileži spisu ovoga suda R1-488/12.

Tužitelj je za izbor novoga izvođača morao provesti proceduru javnog natječaja, kako to navodi svjedok Tomislav Bilić, što je po mišljenju suda također uzrokovalo kašnjenje tužitelja sa preuzimanjem gradilišta.

Stoga sud nalazi da za troškove tužitelja oko iznajmljivanja prostorija škole, te za mjesečni najam iste u ukupnom iznosu od 17.774.615,63 kn, a prema nalazu i mišljenju vještaka, nema odgovornosti na strani prednika tuženika Konstruktor d.d., te time protupravnosti u njegovu postupanju, te sukladno tome i nije osnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži utvrđenje osnovanosti tražbine u iznosu od 19.357.580,63 kn u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom s tog osnova.

Valjalo je stoga tužbeni zahtjev odbiti te tuženiku temeljem odr. čl.154.st.1. i 155.ZPP-a dosuditi parnični trošak u odnosu na parnične radnje za koje sud nalazi da su bile osnovane za vođenje istoga.

Dosuđen je tako trošak u iznosu od 93.710,00 kn za pojedinu poduzetu parničnu radnju u punom iznosu i to za pristupe na ročišta (tbr 9/1 OT) 15.12.2016., 22.02.2017., 8.5.2017., 2.10.2017., 18.12.2017. 20.02.2018, za sastave podnesaka 14.12.2016. i 9.02.2017. (tbr 8/1 OT), za sastave ostalih podnesaka i to 19.5.2017., 15.11.2017. 6.12.2017., 12.12.2017 i 12.01.2018. dosuđen je iznos od 50 bodova (tbr 8/3 OT) obzirom s u istima ponavljaju već izneseni navodi ili se analizira tijek postupka.

Dosuđen je trošak pristupa na ročište za objavu 500,00 kn (tbr 9/3 OT), sastav podneska-odgovora na tužbu trošak nije dosuđen obzirom je isti predan na ročištu za koji je trošak dosuđen u punom iznosu.

Na tako utvrđeni iznos od 846.390,00 kn dosuđen je PDV po stopi od 25% (tbr 42 OT)-211.597,50 kn.

Dodan je trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu 2.500,00 kn ili je ukupno dosuđen iznos od 1.060.487,50 kn.

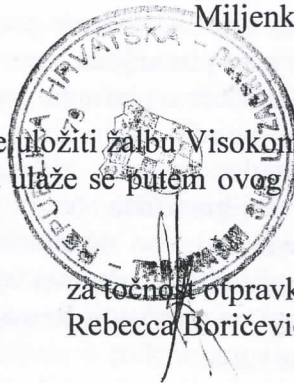
U Zagrebu, 29.ožujka 2018.

S u d a c

Miljenko Dolenc, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana po primitku ove presude, a ulaze se putem ovog Suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku protivnu stranku

za točnu otpравку
Rebecca Boričević

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-2722/2016-29

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Miljenko Dolenc

Datum pravomoćnosti: 08.04.2019.

Datum ovršnosti: 15.06.2019.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

Miljenko Dolenc